

Kirkkovenesoutajat: Teija, Mikko, Susanna, A-J, Vilkku, Liisa, Vilinä, Miia, Robert "Roope" ja Joanna. Lyhyimmät aikuiset olivat n.140-senttisiä ja pisinmät lähelle 220cm. Kts. s. 3.

Sisällysluettelo

Info	2	Asiaa dokumentista	9	Nuoret ja Allianssi	14
Maijun palsta	3	Lukijat kertovat, että...	9	Meidän kesken	15
Englanti-Turku -sanakirja	3	Kirpputori	9	Asiakaspalvelukortti	15
Soutua kirkkovenellä	3	Työturvallisuutta?	10-11	Muakuntamatkailijaa tapaan-	16
Syystreffiit ja syyskokouskutsu	4-5	Tervetuloa Baseliiin	11	massa	
Pitkien Eurooppa Treffit Berliinissä	6-8	Varoittava tarina	12	Tekniset tiedot	16
		Terveys	13		
		Kuluttaja	13		

Info Lokakuu 2002

Osoite:

Pieni – ja Isokenkäiset ry,

Toimiston käyntiosoite:

Kivikonkaari 7, 00940 Helsinki.

Postiosote:

PL 186,

00931 Helsinki.

Toimiston puhelimet:

09-222 7184, 040-592 2001

Puheenjohtaja Maiju Havinen
puhelimet:

03-371 3820, 040-591 0552

Sähköpostit:

koputuksia@mpoli.fi (Maiju)

liisa.lavi-eskelinen@pp.inet.fi

Saamme tulevaisuudessa hienostaa toimivat yhdistyksen osoitteet nettiprojektiin myötä. Ilmoitamme uudistuksista.

Tulossa

Syyskokousta pahtuma Tampereella

18.-19.10.2003.

Varsinainen syyskokous

Helsingissä:

Syksyllä Liikuntamallyssä alkaa iloinen liikunta sunnuntai-iltapäivisin.

Jäsenmaksu:

20 euroa/ v. 2003.

Tue yhdistyksen työtä hyväksi maksamalla jäsenmaksu. Toiminnan suunnittelu edellyttää , että tiedämme riittävän nopeasti ko. varojen kertymisen.

**Yhdistyksen www-sivut:
www.mpoli.fi/koputuksia/**

Seuraata tapahtumia etusivulta. Kaikkea ei lehteeseen saada harvan ilmestymisvälin vuoksi.

Sivujen ylläpitäjä: Ari-Jukka Eskelinen ja Liisa Lavi-Eskelinen, koputuksia@mpoli.fi

Kun lähetät "Kirpputori"-ilmoituksen, kerro samalla, saako sen laittaa www-sivulle /lehteen/molempien. TÄRKEÄÄ: Kerro, kun ilmoituksesi saa poistaa. Vieraskirja käytössä www-sivuillaamme.

Sivujen päivityksessä on hitautta kunnes saamme asiat kuntoon.

Tapahtumia:

Vieras King Size Klubista, pj Rikard Bergström Tukholmasta la 12.7.

Vieras KLM Hollannista, Robert Stevens 4.-10.8.

Kirkkovenesoutu, ke 7.8. Helsinki. Tampereen treffit to 8.8. Tampere.

Yhdistyksemme asia on ollut esillä:

Pirkka 3/2003 "Mistä lapselle isot sukat nro 49?" Pirkka 4/2003 " Lisää isojen miesten sukkia." Pirkka 6-7/2003 "Pitkin ja/tai isojalkaisten miesten ja naisten vaatteita ja kenkiä." Hyvinkään Sanomat

14.7.2003 "Lasten kenkäkoko kasvamassa. Kenkien äärinkokoja kaupassa vähän." Turun Sanomat, viikkoliite Treffi 10.7.-16.7."Todella pitkien ja lyhyiden asialla."

Yhdistydenottoja yhdistykseemme:

Sotilaslääketieteen laitos, Viestintä – ja liikenneministeriö, MJK-instituuttiin opiskelijan lopputyö : "Erikoiskokojen Second Hand -liike", Allianssi, Lomalaitto ry: Lomaleirimme Keurulla, Helsingin kauungin sosiaalivirasto, H:gin kaupungin liikuntavirasto, STAKES, MLL, Short Persons Support, Tall Clubit, Työsuojelupiirit, useat yritykset

Yhdistys on ottanut yhteyttä:

Me Naiset -lehti syksyn 2003 muotinumeron. Koti-lehti syksyn 2003 muotinumeron. Eri autojen maahantuojat, asiaa mm. polkimen koosta ja sijoituksesta asiakaspalauteena valmistajille. Puolustusvoimailtasevelvollisuusosasto. Tall Clubit, SPS, Työvoimaviranomaiset, MLL, Finnair, H:gin kaupungin sos.v., Vammaisneuvostopäivät, ym.

Yhdistydenottoja: Allianssi ry., CIMO, Kulttuuriministeri: Nuoret ja eduskunta-vaalit. Stakes: Kouluterveyspäivät. Vammaskooreumi, Nottingham yliopisto, Työterveyslaitos, työsuojelupiirit, Keskuskenkä Oy, Nummela: Kenkävalkoimainfoa. Huonekaluvalmistaja: Erikoiskokoja. Kunta Itä-Suomesta, sosiaalitoimi: "Mistä saamme isoja naisten kenkiä?" Sosiaali – ja terveysturvan Liitto : Seminaari. Puolustusvoimien talousvarikko: Kutsunat. Kyselylomake. Pääesikunta, asevelvollisuusosasto: Lomakkeen kehittäminen. Ohjelmapäällikkö: "Työturvallisuus kohti maailman kärkeä - työtapatumahjelma 2001-2005" Puheemies Paavo Lipposen tapaaminen 11.7. Tiedotusvälineet. Norjan suurlähetysto

Yhdistykseen liittyminen:

Puh. 03-371 3820, 040- 591 0552. Sähköposti: koputuksia@mpoli.fi
Pieni – ja Isokenkäiset ry,
PL 186
00931 Helsinki.

Osoitteemuutos, nimen muutos, yhdistyksestä eroaminen:

Kirjallisesti osoitteella:
Pieni – ja Isokenkäiset ry,
PL 186
00931 Helsinki
tai koputuksia@mpoli.fi

Toimisto:

Yhdistyksellä on toimitila osoitteessa Kivikonkaari 7, 00940 Helsinki.

Toimisto on pääsääntöisesti auki klo 10-15. Soita ennen tuloa. Katuovi on lukossa ja toimisto on kiinni ollessamme kokouksissa, koulutuksessa tai asioilla. Toimiston puhelinnumerot ovat: 040-592 2001 ja 09-222 7184, joissa myös vastaaja.

Pieni- ja Isokenkäiset ry.

PL 186

00931 Helsinki

Yhd.rek.nro. 168047

Sähköposti: koputuksia@mpoli.fi

Internet: www.mpoli.fi/koputuksia

Pankkiyhteys:

Merita, Lappajärvi

tili 111430-101209

Jäsenmaksu vuonna 2003: 20 €

Hallitus 2003

Maiju Havinen, puheenjohtaja

03-371 3820, 040-591 0552

maiju.havinen@pp.inet.fi

Ari-Jukka Eskelinen, varapuheenjohtaja
0400-43 23 84,
ari-jukka.eskelinen@pp.inet.fi

Teija Jokiranta, jäsen
050-547 2639

Klaas van der Veen, jäsen

Minna Marjamäki, jäsen
040- 5416473
marjamaki@hotmail.com

Arja Partanen, jäsen
03-3600 507 (k), 03-253 5988
040-740 3544
info@speci.net

Joanna Sairanen, jäsen
050-5481 312
joanna@sairanen.com

Janne Sorakivi, varajäsen
050-526 0380
janne.sorakivi@pp.nic.fi

Miia Hasanen, varajäsen
040-7000 040
miiyahs@yahoo.com

Anita Holkko, varajäsen
09-458 6947 (k), 09-2291 6517
anita.holkko@vrk.intermin.fi

Iija Ignatiew, varajäsen
09-8722 868, 040-523 5523
iija_i@yahoo.com

Liisa Lavi-Eskelinen, varajäsen
09-349 6483, 040-5545 753
liisa.lavi-eskelinen@nic.fi

Mervi Nikula, varajäsen
02-438 0974, 050-573 1406
mkn@sunpoint.net

Timo Pellikka, varajäsen
03-756 3167 (k), 020 462 7481 (t)
timo.pellikka@pp.inet.fi;

Leif Johansson, varajäsen
050-3691 683
leif.johansson5@1posti.net

Tilintarkastajat

Tarja Kauppila (09)222 2511

Merja Syreeni 050 547 0126

Leila Rautio varalla, 050 566 4581

Sirkka Pajusola varalla,(09)340 2590

Maijun palsta

Tervehdys teille kaikille!

Ja onnistuhan se kesä sitten ahonlaitaa ilman paitaa. Oli tosi kuumaa. Mutta kesäleiri ei onnistunut tällä kertaa. Vahinko. Tuli sairastumisia, saatiin kesätöitä ylättäävästi, oli sukujuhlia yms. ja leiri peruttiin. Liekö ajankohta väärä.

Leirin valmistelu niinkin pitkälle teetti töitä. Kun työ meni hukkaan, olen tässä miettinyt nykyajan ihmisten kykyä tehdä yhteistyötä asioiden edistämiseksi, enemmän yhteiseksi hyödyksi kuin yksityiseksi edaksi. Pitäisi nähdä laajoja konkaisuksia, pitäisi myös katsoa tulevaiseuteen, ei vain omiin varpaisiin. Vanhassa Testamentissa kerrotaan, kuinka alkuaikojen ihmiskunta yritti tehdä yhteistyötä Baabelin tornin rakentamisessa, mutta projektia tyssäsi, torni romahdi, ihmiset hajaantuivat ja sukukunnat puhuvat sittenmin eri kieläkin. Nyt olisi tuo englannin kieli aika lailla hallussa eri maiden ihmisiillä ja on tietokoneetkin keskustella yli merten, mutta kun nuo tietokoneohjelmat, ne kun ei väittämättä ymmärä toisiaan. Mokomat. Syytetään ohjelmia, hyviä syntipukkeja, ei me ihmiset..

EU se rakentaa omaa Baabelin torniaan ja paras meidän on pitää peukkuja esimerkkiä yksimielisydelle kokostandardista. Olisipa meidän hyvä etsiä / ostella erikoiskokoja vaatteesta ja kengistä vaikka netinkin avulla ympäri EU-alueetta, jos tuotteiden koot pitäisivät paikkansa. Kenkä nro 48 olisi joka maassa nro 48

Englanti-Turku-sanakirja

Englanti-Turku-sanakirja auttaa ymärtämään turkulaisen otoja puheita, kunhan englanti on hallussa.

Business to business on turuksi Vaihretam muna munasse ja make love not war sanotaan Ann ny pikkase äläkä rähjä.

Connecting people tarkoittaa tietysti Olek pahas paikas? Ja First class = Pirum kallis.

Bisneskaupungin sanakirjasta löytyy managing director eli meirän pomo, sales manager eli se piänempi nilkki, secretary eli kaffenkeitin ja systems administrator eli mei mikrotue sälli ko ei mittä ossa.

Ja käytöstavat sitten: Please lausutaan tosso. See you later lausutaan Menisis sääki kottis vaa.

Sorry, I don't speak english on turuksi Puhuisi sääki suame vaa.

tai mieluiten sentteinä ja milleinä ilmoitettu koko. Mutta kun eivät EU-viisaat pääse yksimielisyteen kokostandardesta! Kuussakin on kävelty, mutta standardista sopiminen näyttää olevan lylvomaista. Pitäisi olla naisia päättämässä asiasta. He ovat jo riittävästi tuskaileet perheen vaatettamisessa sekavassa kojien viidakossa. Hollantilaiset asiantuntijat ovat esittäneet EU-maille järjestelmää, jossa on yhteensä 1500 erilaista kokomerkintää, ja jota tekstitilalan ammattilaistenkin on vaikea ymmärtää. Että sillä lailla!

Puolustusvoimien huolto-osastolle lähetetyt kirjeemme on tuottanut tulosta. Jo aiemmin on lehdessämme kerrottu, että puolustusvoimilla on nyt tarjota mm. 250 senttiä pitkiä sängyjä ja jalkineita nro 56.een. Hyvä niin. Mutta mistähän aikovat muutaman vuoden päästä hommaa nro 60. Asevelvolliusuusastolle lähetettyyn kirjeeseemme tuli hiljattain vastaus, että joukko-osastojen ohjeistusta on täydennetty nyt kesäkuussa ja että asiasta muistutetaan jatkossakin: "Jo hyvissä ajoin ennen palvelukseen astumista on Vartti-tiedoista ja asiakirjoista tarkistettava selvästi keskimääräistä pidemmät/lyhemmät tai painavammat alokkaat. Heille on etukäteen hankittava tarpeeksi pitkät sotilassängyt ja selvitettävä varusvarastolta tietojen mukaisten jalkineiden saatavuus." jne. "Kyselylomakeen ja tietojen käytön kehittämistä tullemme käsittelemään valtakunnallisilla asevelvolliusuusalan neuvottelupäivillä" jne.

Ko. kyselylomakkeessa on nimittäin kohde, johon halusimme korjausta. "Vaate-tuksen koko, pusero B/C/D ? Housut B/C/D? Lakki nro? Kengät?" Aiomme esittää yhteistyötä tämän kohdan selventä-miseksi.

Peukkuja!

PS. Teille kysyjille, joilla on A-B lestin kaapea jalka, joka luisuu kengän kärkeen tavanomaisessa F-F½ lestin kengässä. Aiaksemmin on jo lehdessämme opastettu liimaamaan kengän sisäpohjaan liukuestettä, jota käytetään pitämässä esim. pöytäliinoja paikoillaan. Nyt on saatavissa ainakin Stockmannilla nro 36-44 liukuestenilkkasukat, siis niissä on liukuestepohjakuviointi.

Teille, jotka kysytte avokassukkia. Muutama vuosi sitten oli jo lupaava tuote, mutta ilmeni, että se kävellessä ponnahtaa pois nro 44-45 jalkaterästä. Nyt on olemassa Norlynin avokassukka kokoon 10½ asti ja pysyy jalassa.

Polvisukka, merkki Day Line, 3.n parin pakkaus, myy Siwa, valmistaja Tradeka. Sukassa leveä resori ja reilu koko. Hyvä.

Soutua kirkkovenelle

Elokuvan 6. päivä illalla kävimme soutamassa kirkkovenelle Helsingin Vuosaaren ja Marjanien edustalla Lähiöliikuntaprojektiin vetäjän johdolla Liikuntaviraston veneellä. Kaikkaan Sulkanan soudun pikakiituriin (hopeaan tullut) mahtui 14 soutajaa joista 10 oli yhdistyksen väkeä. Kilpaveneen malli on matalampi kuin tavallisen kirkkoveneen, mikä aiheutti hieman ongelmia pitkille. Sää suosi, lämmintä piisasi aloittelijoille.

Nyt oli tarkoistus testata miten laji sopii eri kokoisille... hmmm. Hauskaa oli, ja raskoja tuljä käsissä, mutta veneen mataluus ei ihan kaikcia hymyilyttänyt.

Joudouimme ottamaan irti jalkatuet, jotta pitkät koipemme mahtuivat. Lyhyimmät joutuivat kurkottelemaan tukiin. Laidan mataluus aiheutti sen, että airo otti reisiin kiinni. Isomman aallon tullessa airoa ei saanut nostettua kyllein korkealle ve-

destä, jolloin reidet tulivat mustelmileille ja käsikin otti joskus koville. Onneksi sentään ei airot katkeilleet. Lyhytsäärise-mälle homma on hieman helpompaa tässä suhteessa. Tosin pitkien airojen pitely ei ollut ihan yksinkertaista lyhyille. Koordinointimenetelmä erikokoisen kanssa oli hankala, mutta kyllä se siitä. Väillä me nimme aika haipakkaa Robertin ja Ari-Jukan määritessä tahtia veneen peräparina kaikkien hoilatessa epätahtilaulu "iloisesta Amsterdamista" alkaen.

Rakoista huolimatta (kaikilla ei ollut hankkoja mukana) hauskaa oli, ja toteimme toisenkin kerran maistuvan saama lajia. Ehkä seuraavalla kerralla osaa katsoa veneessä paikat enemmän pituuden mukaan. Ja yhdessäolohan se on tärkeintä.

Syystreffit, kehittämisseminaari ja kokous

Tampereella 18. - 19.10.2003

Vertaistuella

ja Vakoillaen Vahvuutta, Voimaa sekä Virkistystä ;-)

Tule Sinäkin ja ota läheisesi mukaan tekemään yhdistyksestä itsesi näköinen

Ohjelma

Lauantai 18.10

klo 10.00 alkaen Tutustuminen Spesiaali Koot -liikkeeseen, Tullintori 2.kerros, puh. (03) 2535 988

Sijainti Tullintorin ostoskeskuksessa rautatieaseman vieressä. Halukkaat voivat tutustua syksyn tarjontaan. Pidennetty aukioloaika klo 15.30 asti. **Syystreffien osallistujille 10 % alennus ostoksista.**

klo 12.30 - 14.00 Kuntoklubi Albatross, peilisali, Tullintori, 2.kerros, puh. (03) 2131 643

Tunne kehosi, anna rytmön viedä!

Bailatino -tanassin alkeet, Mari ohjaa. Sisätossut tai paljaat jalat. Muita erityisvarusteita, kuten kaveria, ei tarvita.

klo 14.00 - 15.00 Kuntoklubi Albatross, kahvio

Kevyt salaatti, piirakka ja kahvi.

klo 16.00 - 18.00 Vakoilumuseo, Satakunnankatu 18, puh. (03) 2123 007

Sijainti Finlaysonin alueella. Sisäänpäynti Tammerkoskea lähinnä olevasta Media 54 -rakennuksesta, jossa opaskyltit ohjaavat osittain maan alle.

Vakoillaen itsetutkistelu: Onko Sinusta agentiksí?

Lukutaito riittää agenttitestiin. Kolmen (3) euron sijoituksella voit testata itsesi, saat diplomin ja suosituksen hakeutua sinulle sopivan vakoiluorganisaation palvelukseen. Nuorimmat voivat osallistua agenttiperhe -testiin. Lisäksi opastettu kierros vakoilun saloihin.

Huom! koko maailmassa on vain kaksi vakoilumuseota, joista toinen sijaitsee USA:ssa Washingtonissa.

Harjotuksesta tositoimiin! Illoisesti Isossa tai Pienessä Porukassa Vertaistuella Vatkaten :-(

klo 21.00 alkaen Bar & Dance Be-Bop ehdottomasti uusin yökerho ja tanssiravintola, Satakunnankatu 18, katso miltöö osoitteesta <http://www2.juvenes.fi/>. Pääsymaksu 4 euroa/henkilö, ikäraja 21 v. Mukaan mahtuu 700 nopeinta.

Syyskokous Tampereella

19. 10. 2003 kello

paikka

Työjärjestys:

1. kokouksen avaus
2. valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, pöytäkirjantarkastajat ja ääntenlaskijat
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
4. Vahvistetaan kokouksen työjärjestys
5. Toimintasuunnitelma vuodelle 2004
6. Talousarvio vuodelle 2004
7. Päättetään jäsenmaksun suuruus
8. Valitaan yhdistykselle puheenjohtaja
9. Valitaan yhdistyksen hallitukseen jäsenet, 4-6 varsinaista jäsentä ja 2-10 varajäsentä
10. Valitaan kaksi varsinaista ja kaksi varatilintarkastajaa vuodelle 2004
11. Avustushakemus
12. Hyväksytään edustajat Tall Clubien neuvoston kokoukseen Baselissa keväällä 2004
13. Vastaanotetaan ilmoittautumisia yhteyshenkilöiksi ja toimijoiksi
14. Päättetään kevätkokouksen pitopaikka

Muut asiat:

Luetaan edellisen kokouksen pöytäkirja. V. 2003 Tall Clubien neuvoston kokouksen kokous-edustajamme kertovat kansainvälisen yhteistyön tilanteesta / tietopankista.

Vapaa sana:

Kysymyksiä hallitukselle / keskustelua yhdistyksenasioista ja tulevaisuuden näkymistä.

Sunnuntai 19.10.

klo 11.45 - 12.00 Kokoonkuminen aulaan
Hotelli Victoria, Itsenäisydenkatu 1
puh. (03) 2425 111 <http://www.hotellivictoria.fi/>

Sijainti rautatieaseman "takana". Hämeenkatu vaihtuu heti tunnelin jälkeen Itsenäisyydenkadukseksi. Kävellessä liikkeellä oljoiolle vinkki: Valitse keskustan suunnasta tai asemalta tullessasi rautatienvälinen vasen puoli, muuten joudut tekemään pitkähön lenkin ylämäkeen. Hotelli on mäen puolivälistä.

klo 12.00 - 13.30 Victoria -sali, hotellissa

Tunne sielusi, tiedä arvosí yksilönä!

Lähde ainutlaatuiselle matkalle omaan sisimpääsi, teemalla: Arvon minäkin ansaitseen ... Jokainen ihminen on laulun arvoinen! Älä jää pois tältä matkalta!!!

Perheterapeutti Kalervo Aromäki antaa eväitä elämään koko perheelle.

klo 13.30 - 14.30 Lounas, Aularavintola hotellin vastaanoton yhteydessä

Tarjolla ruoan lisäksi kehittäviä vertaistukikeskusteluja pöytäseurueissa.

klo 14.30 - 15.00

Vuoden 2003 PieniSuuri -palkinnon luovutus,
Aularavintola
Palkinnon saaja Eduskunnan puhemies Paavo Lipponen

klo 15.00 - 18.00

Syyskokous ja kehittämisen ideapalaveri, Victoria-sali.

Pitkien Eurooppa-treffit Berliinissä 28.5.-1.6.2003

"Elämäni parhaimmat viisi päivää"

1. Päivä (Keskiviikko)

Suomesta meitä lähti viisi henkeä, Liisa, Arja, Joanna, Klaas ja minä, aamuvanharhalla lentäen kohti Berliiniä. Klaas on Suomessa asuva hollantilainen, joka kuuluu meidän Pieni-ja Isokenkäiset ry:hyn. Klaas ja minä olimme ensikertalaisia Eurooppatreffeillä, muilla oli jo aiempaa kokemusta. Lentoon olimme tytyväisiä. Kaikille oli tarpeeksi jalkatila, jota olimme etukäteen pyytäneet, ja myös erityisruokavalionne oli otettu huomioon. Tällä kertaa palvelu pelasi moitteettomasti. Kiitos siitä Finnairille!

Kun saavuimme Saksanmaalle Tegelin lentokentälle aamuyhdeksän aikaan, meillä oli kokonainen päivä edessämme. Tässä vaiheessa olin vielä totalisen tie-tämötön siitä, millaisena ihmemaahan olin tullut ja minkälainen kokemuksia tästä muodostuisi. Hiukan jännitti. *Ruotsalainen Rikard* liittyi seurueeseemme lentokentällä, josta suuntasimme taksilla kohti villaan Berliinin laitamilla. Olimme vuokranneet huoneita käyttöömme villan ylä-kerrasta todella edulliseen hintaan.

Villassa meitä jo odotti *ruotsalainen Anna*, joka oli tullut samana aamuna juhalla Berliiniin. Anna ja Rikard olivat ihania uusia tuttavuuskuja ja tuntuivat heti heimoveljiltä. Hymy alkoi nousta yhä ylemmäs. Villa oli kodikas ja viihtyisä. Matkatavarat purettuamme lähdimme tutustumaan Berliinin keskustaan Klaasin opastuksella. Nämme mm. Checkpoint Charlien, Berliinin muurin jäänteet ja Brandenburgin portti. Kävimme myös ostamassa aamais- ja muit tarvitavat sapukset paikkilisesta Alepasta. Seitsemän muovikassillista ruokaa ja vettä maksoivat yhteensä 50 euroa!

2. Päivä (Torstai)

Aamulla puurot syöttämme oli vuorossa matkan virallinen osuus eli *Europatreffen*-jäsenmiden kokous. Oli mielenkiintoista seurata kokouksen kulkua. Joanan ja Klaasin kanssa olimme ihan vaan kuunteluopillaina, *Liisan ja Arjan edustassa Suomea*. Väillä kokouslaisten tunteet käivät aika kuuminakin ja saksan- ja englannin kielen sekasoppa kuului hauskalta. Tulkki yritti pysyä perässä. Jälleen tapasin uusia ihania ihmisiä, jotka olivat tulleet Berliiniin vasta kouspäiväksi. Hymyä ei voinut pidätellä, eikä toki tarvinnutkaan.

Kokouksen jälkeen menimme villalle valmistautumaan illan Greeting -partyihin. Kyhääsimme kokoon myös pienien sinivalkoisen lahjan *Saksan pitkien klubille*, joka vietää 50-vuotisen taipaleen juhlaa tänä vuonna. Metrossa törmäsimme enimmäistä kertaa kaupungilla toisiin hei-

Vankikarkurit Suomesta aiheuttivat hilpeyttä bussissa ja kaupungilla.

Ensimmäisen illan ohjelmaan kuului *Black & White – party*, jonne me Suomesta tulleet olimme suunnitelleet erityisen teeman sopivan pukeutumisen, vankikostyymit. Asuna olivat mustat housut, Marimekon mustavalkoraidallinen paita sekä päässä mustat huivit, jotta Arja oli meille ommellut. Kaulaan ripustimme Joannan tekemät kyltit, joiden teksti muodostui kansallisudesta ja pituudesta, minun kyltissä luki siis FIN-193. Näillä asusteilla olimme vakuuttuneita, että nappaamme "paras puku" -palkinnon. Sen vei kuitenkin nenämme edestä lehmääsuihin pukeutunut sveitsiläisseurue.

Juhliin tullessa tein hauskan havainnon. Tarjoilijat, jotka sukkuloivat meidän kommean pituisten ihmisten joukossa tarjottimineen, joutuivat käyttämään suurta ääntää ja kolistelua päästökseen pujotte-

lemaan välistämme. Muuten emme olisi heitä varmaan huomanneetkaan. Liisa, Joanna, Arja, Anna ja Rikard bangasivat heti vanhoja tuttuja viime vuodelta. Halauksia, naurua, hymyjä ja vielä kerran halauksia nähtiin. Meikäläinen ekakertalaisena oli vähän ymmärkäisenä, kun minulle esiteltiin ihmisiä. Mutta jo puolen tunnin jälkeen olin täysin fiiliksen viemä ja vakuuttelin, että ensi vuonna täytyy kyllä laittaa korkkarit jalkaan! EH-DOTTONMASTI!

Iltaan kuului tietysti myös hyvää ruokaa ja paljon tanssia. Gloria Gaynorin laulussa "I will survive" -bisä ja meikäläisten joratessa tuli mieleen Arjan tekstiviesti Berliiniin lähtöä edeltäväältä yöltä: Still alive? We will survive. Are you ready to fly? Tätä mottoa sovelsimme koko reissun ajan.

moveljiin. Filiis nousi taas asteen ylemmäs, kun *isohkolla porukalla kävelimme täysi terassien ohitse ja ihmisten päät käännytivät katsomaan*. Yksin kävellessä möinen ei tuntuisi niin miellyttäväältä, mutta *joukossa se tuntui mahtavalta!* Vaikka Berliinissä oli samana viikonloppuna noin 300 000 turistia eli kansainvälist kirkopäivät ja suuri jalkapallo-ottelu, meidän väki kyllä näkyi katukuvassa!

Juhlapaikan löydettyämme huomasimme riemuksemme, että täällähän on todella hyvä, iso ja liukas tanssilattia. Jalat alkoivat heti viputtamaan ja syöttämme valtasiimmekin tanssilattian. Kaikki tämä alkoivat tuntua kerrassaan uskomattomalta humalta, josta en koskaan halua päästää irti.

Löydän vain yhden negatiivisen ja samalla ihmettielyä herättävän asian Berliiniin matkassamme. Nimittäin veden hinta hi-

poi taivasta kaikissa iltaapaikoissa, joissa kävimme. Kun Suomessa on tottunut maksamaan vedestä tyliin 50 senttiä/tuuppi, niin saksalainen vesipullo (0.75 l) maksoi kuudesta jopa kymmeneen euroa! Pieni 0.25 litran pullo maksoi n. 4 euroa. Eli vesi oli huomattavasti kalliimpaa kuin esim. olut. Niinpä monet joivatkin janjojuomaksi olutta, mutta meikäläistä vesillinalaisena kiukutti maksaa vedestä mansikoita. Tosin eipä tuokaan seikka päässyt reissuamme latistamaan pennin vertaa, ja onneksi löytyi miehiä, jotka ystäväällisesti tarjosivat juomia.

Ilta jatkui taas pitkälle yönä mm. Las Ketchupin kirvoittaessa hien pintaan tanssilattialla. Lopuksi huristimme taksilla unten maille. Jos kuvaisin tästä reissua vuoden kohokohdaksi, se olisi aliarviointia, se oli paljon enemmän.

3. Päivä (Perjantai)

Aamupäiväksi lähdimme taas käintämään ihmisten päitä kaupungille Marimekon paidoissamme. Tarkoitus oli myös shoppailla, mutta osuimme aivan liian kalliilille kadulle, jossa oli vain Chanelin, Mercedes Benzin ynnä muiden hintatasoltaan "hieman" liian korkeiden liikkeiden ovia. Niinpä tyydymme ihastelemaan näyteikkunoita, joissa oli mm. toinen toistaan upeampia korkokenkiä. Os-toskasseihimme kertyi lähinnä postikortteja.

Liisa ja Klaas jäävät kaupungille, kun me hikiset ja "turhamaiset" tytöt, Arja, Joanna ja minä, lähdimme vaatteiden vaihtoon villalle. Edessä oli nimittäin matka Didersdorfin linnaan maaseudulle, Berliinin ulkopuolelle. Meillä oli pieniä vaikeuksia löytää bussikuljetuksen kokoontumispaikalle ja taksimmekin juuttui ruuhkaan, mutta ehdimme lopulta. Bussissa, matkalla linnaan, aloimme Joanna kanssa kirjoittaa tekstiviestejä kotiin. Siitä seurasivat tunteiden kuohu ja muutama kaihon ja onnen kyynel kihosi silmään, kun ajatteli kotona olevia lähimäisiä ja samalla olo oli niin onnellinen täällä Berliinissä.

Maisemat vaihtuvat Berliinin korkeista rakennuksista vihreän seesteiseksi maaseuduksi ja ohitimme mm. pienien järven kokoinen parsaviljelmän. Didersdorfin linnaan saavutuamme huomasimme, että pidot pidettäisiinkin linnan pihalla olevassa ladossa. Mutta ei se mitään, tärkeintä oli, että paikasta löytyi tanssilattia;) Kyllähän se löytyi, mutta ladon sisällä oli niin kuuma, että siirryimme heti ulos terassille ja tanssilattian virkaa toimitti suuri nurmikko ladon takapihalla. Ja hyvin se toimikin! Lisävauhti antoi nurmikon pieni alamäki. Me suorastaan riehaannuimme siellä peltöjen keskellä, raikassa ulkoilmassa, iltalauringon lasissa. Muutamat meistä "katsoivat" hetkiksi romanttiselle maaseutukävelylle hyvässä seurassa.

Illan kuluessa ladon sisällä, tanssilattialla me suomalaiset aloitimme zorbaksen ja siinä sitä sitten mentiin kahdessa letkassa niin, että vuorotellen letkat törmäsivät toisiaan. Hulvatonta! Energismmat (lue: Arja, Joanna, Klaas ja kumppanit) vielä jatkoivat täysillä, kun Liisa ja minä suunustasimme kohti bussia, joka veisi meidät nukkumaan. Bussimatkakin oli unohtumaton...

4. Päivä (Lauantai)

Matkamme toiseksi viimeisen päivän (nyyh...) aloitti jokiristeily Berliinin halki virtaavalla Spree-joella. Sinne saavuimme poikkeuksellisesti hyvissä ajoin, kaikista edellisistä happeningeistä olimme aina myöhästyneet. On helpointa laittaa myöhästyneet.

Ylhällä: Kerrankin pieninä! Christian ja Carsten Tanskasta tyttöjen kanssa.
Keskellä: Paul Hollannista, Liisa, Bill "Ville" Atlantasta, Miia, Rikard, Arja ja Joanna.
Alhaalla: Kämpäkaverit Rikard Tukholmasta ja Anna Malmöstä, Liisa, Klaas, Joanna, Arja ja Miia valmiina juhliin.

hästymiset Berliinin monimutkaisen julkisen liikenteen syksi ;)

Aamu alkoi kauniina, mutta pian taivaalle kerääntyti tummia pilviä ja joella lipuesamme saimme niskaan reissun ainoat vesikurot. Muuten koko Berliinin matkan ajan meitä helli kesäinen helle. Ris-teily sujui sateesta huolimatta lepoisasti valokuvia räpsien ja Berliinin arkkitehtuuria ihaillen, vanhaa ja uutta sulassa sovussa. Säännöllisin väliajoin laivan henkilökunta huusi, että nyt kaikki kiltisti istumaan ja "Watch your heads", kun laiva lähestyi siltaa, jonka alitimme päät sitä hipoen.

Kolmen tunnin veneilyn jälkeen riemsime villaan hengähtämään hetkeksi, mansikoiden kera, ennen matkan hui-pennusta, *Eurooppaball -juhlaa*. Jokainen kaivoi kaapista hienoimmat juhlatameneensa, hiukset kärherettiin ja poskipuna poskille sipaistiin.

Voin rehellisesti sanoa, että kyllä me olimme kauniin ja komean näköinen seurue, kun kuljimme kadulla ykkös-sämmme, 7 tyylistä pohjoismaiden edustajaa. Tunnelma oli todella hieno, sielu ja satakielet soivat. EHDOTTOMASTI!

Kun saavuimme juhlapaikkaan Hotel Intercontinentaliin, minulta lähti melkein jalat alta. Voi sitä loistokkuutta, kimalusta ja kaiken sen keskellä nämä 650 upeaa, ihanaa ihmistä hienoissa puuvissaan. *En ollut koskaan kokenut mitään tällais-ta...*

Jokainen maa, joka oli edustettuna näillä Eurooppatreffeillä, esiteltiin symboleilla. Esittelijänä toimi *keltainen Berliinin kar-*

Metrolla seikkailtiin, eksyttiin ja myöhästyttiin tai oliti liiankin ajoissa - matkustasjista löytyi lähes aina muitakin tuttuja matkaajia. Keskellä Joe USA:sta, lähettilä terveisilä Sorakiven Olliille!

hu, jolla oli Suomen kohdalla kädessään Nokian kännypäät, kas kummaa. Eri ruokalajien välillä saimme kuulla saksalaisia laulusesityksiä, joista me suomalaiset emme oikein päässeet jyväälle, mutta sakalaiset taisivat tykätä.

Syötyämme alkoi jälleen tanssi, nyt oikein livebändin säestysellä. Myös hotelin aulassa pienessä baarissa, livemusa soitti taitava pianisti. Sielläkin kävime tanssailemassa mm. biisien "Strangers in the night" ja "Only you" tahtiin. Filis oli jotenkin tyylikkäänsä kansainvälinen ja mieleen tuli Leonard Cohenin kappale "First we take Manhattan, then we take Berlin". Oihan seurassamme myös ame-

rikkalaisia. Samaan aikaan toisaalla... Joanna pääsi hollantilaispihien puristukseen ;)

Tällä kertaa Klaas lähti Liisan ja minun kanssa ensi "kotiin", Arjan ja Joannan edelleen jatkessa juhlintaa, kuinkas muutten. Arja ei pysäyttänyt edes ankarat niskakivut. Meidän pojat, Rikard ja Klaas sekä Anna jatkoivat vielä yönä vil-lalla aamukuuteen asti viinin parissa. Me muut kuulimme tästä vasta aamulla.

5. Päivä (Sunnuntai)

Muutaman tunnin yönien jälkeen ta-juntaan iski vain yksi ajatus: tänään olisi lähettävä takaisin Suomeen. Vielä tätä kirjoittaessakin sydän huokaisee syvään ja tulee surullinen olo. Vaikka tavallinen arki on taas astunut kuvioihin mukaan, iskee välillä hirveä kaipuu rintaan, että tahtoo takaisin Berliiniin tai siis "omien pariin" minne tahansa maailman kolkkaan. Reissu oli sillä tavalla elämää mul-listava kokemuus, että nyt tiedän paremmin mitä haluan elämältä ja mikä voisi tehdä onnelliseksi. Tämä elämä tällaise-naan ei sitä ole, sen tajusin.

Takaisin Berliiniin. Jäljellä oli siis enää *Good bye – party*, jotka pidettiin samassa paikassa kuin ekan illan pippalot. Moni oli varustautunut tummilla aurinkolaseilla, eikä pelkästään auringonpais-teen vuoksi.

Mielessä pyöri monenlaista ajatusta, tun-nekuohu oli valtava ja tuntui, ettei kerta kaikkiaan halua jättää näitä ihmisiä. Pi-täisi odottaa kokonainen vuosi, että nä-kisi heidät taas. Päivien lasku alkoi heti. Halausia ja suukkoja sekä osoitteita ja puhelinnumeroita jaettiin.

Ensi vuonna 2004 Eurooppatreffit järjestetään Sveitsin Baselissa. Brittiläinen Stephen letkautti, että ehkä Baselissa jo tanssitaan häitä... saapi nähdä kuinka käy ja kenen häitä...

Porukkamme oli aika hiljainen lähties-sämmme villaan pakkaamaan tavarointa. Tuntui todella haikalta jättää meille jo kodiksi muodostunut villa. Lentokoneessa Joanna ja minä emme pystyneet pidättelemään kynneleitä, mutta toistem-me tuella selvisimme. Vaikka Joanna oli "the second timer" Eurooppatreffeillä, ei pois lähteminen ollut yhtään helpompaa, päinvastoin, hän sanoi.

Suomessa huomasimme, kuinka jäimme kaipaamaan pitkien miesten halausia, sitä nallekarhumaisista lämpöä, jota saimme kokea niin usein Berliinissä. Missä me sellaisia halausia täällä Suomessa saisimme??

Ettei upeasta reissustamme jäisi surullista makua suuhun, haluan lopuksi sanoa, että *nuo viisi päivää olivat elämäni par-haimmat. EHDOTTOMASTI!* Niihin sisällyti niin paljon naurua, onnea, hymyä, heimoveljettyä, uusia ystäviä ja ihanaa tunnetta, eikä niitä voi kukaan ottaa meiltä pois. Nähdään siis ensi vuonna Baselissa!

Miiä

P.S. "EHDOTTOMASTI" oli tunnus-namme, jota opetimme myös amerikka-laisille ja hollantilaisille koko matkan ajan. Ja he oppivat sen!

Asiaa dokumentista

Kolla on väliä 13.5.2003 4D-dokumentti TV4:lla tuottaa edelleen keskustelua.

Komentteja dokumenttiin:

En tiedä, millä perusteella media valitsee näkökulmansa tai editoi materiaaliaan, mutta ko. ohjelman näkökulma ja osittain henkilövalinta vaikuttivat oivalta. Ohjelma herätti kysymyksen, miten lyhydestä pituudesta voi tulla elämää hallitseva ongelma, jonka ympärillä kaikki pyörivät.

Koululainen Ricky 13 vuotta oli pienikokoinen ikäisekseen ja siksi häntä koulussa kiusattiin sekä fyysisesti, että henkisesti. Hänen ottoisänsä esitti jonkinlaista sankaria, joka taistelee lapsen puolesta pahaa maailmaa vastaan. Hän näki puolustautumisen lyömisenä tai aggressiivisuutena. En oikein usko, että näillä keinoilla on mahdollista menestyä elämässä. Pikemminkin voi joutua poliisiin kanssa tekemisiin. Ohjelmassa ei kuitenkaan tuotu esin, että kyseinen kiusaaminen oli todella pahanlaatuista koulukiusaamista, johon koulun tulisi aina puuttua. Koulukiusaaminen voidaan rinnastaa työpaikkakiusaamiseen, johon on olemassa lakisääteinen organisaatio, jonka kautta kiusattu voi hakea itselleen oikeutta. Lasten keskuudessa pientä kiusaamista esiintyy aina, mutta ohjelmassa esitetty kiusaaminen oli luonteeltaan sellaista, että siihen pitäisi koululla olla keino puuttua. Sankarin esittämisen ei auta ratkaisemaan vakaavaa koulukiusaamisongelmaa.

Wendy oli 148,5 cm pitkä ja hän halusi vaillella ja aikaa vievällä leikkaushoidolla kasvaa 6 cm. Tällöin hän ylitäisi mielestään maagisen 152 cm:n rajan. Hoidon kustannukset arvioitiin € 27 000:ksi (39 000 €). Hänen täytti hoitoa saadakseen oleskella jopa ulkomaille. Dokumentissa ei pohdittu yhtään kustannusten suhdetta hyötyn. Tällaisesta hoidosta voi olla mielestääni apua tapauksissa, joissa huomattava lyhyys haittaa jokapäiväistä arkielämää. Jos ei ylety ottamaan annosta työpaikkaruokalassa tai itsepävelumyymälässä ei ylety ottamaan halumiaina tavaroita hyllystä, lyhyys invalidisoit, estää toimimasta itsenäisen aikuisen ihmisen tavoin. Tällainen henkilö tarvitsee avustajan tai muiden jatkuvaa apua selviytymiseen jokapäiväisessä elämässä. Muutaman sentin pituuden lisääminen kriittisessä pituusrajassa saattaa pidentää henkilöä juuri selviytymisrajan yli, niin että hänen kykeneekin selviytymään jokapäiväisistä asioista itsenäisesti. Mielestääni tällaisissa tapauksissa muutaman lisäsentin saaminen olisi paikallaan, mutta ei ohjelman Wendyn kohdalla. Hänen pituudellaan päriäjä kyllä jokapäiväisissä asioissa ilman kallista pidennystäkin. Liäsentit olisivat hänen tapauksessaan

kosmeettisia. Liian suuret lainat sen sijaan voivat tuhota muuten tasapainoiselta näyttävän elämän, puhumattakaan siitä, että lapset mahdollisesti haluavat myöhemmän vastaavaa hoitoa.

Michael oli 164,5 cm pitkä ja vaikeroi koko ajan lyhyttään. Hänen pituudellaan ei kuitenkaan ole mitään edellä kuvattuja ylettymisongelmaa eikä erityisiä vaate- tai kenkäongelmiakaan. Sen sijaan hänen aggressiivinen esiintymistilinsä voi luoda ongelmia ja ärsyttää muita. Dokumentissa oli valittu outoja kuvakulmia ja tempuja, jotka olivat jonkinlaista teatteria, tehostuskeinoiksi tms. käsitettäviä. Asioiden eteenpäin vieminen vaati pitkäjänteisyyttä, määritetään se sekä oman aiansa ja itsensä arvostamista. Pelkkä esillä olo ja esiintyminen tai suuri esiintymishalu eivät riitä. Ne voivat johtaa jopa päärvastaiseen tulokseen. Marjoita pidetään ikävinä.

Dokumentti oli erittäin huono, jos sitä ajattelee (nuoren) itsenunnon kasvattajana tai erikoiskokoisena selviytymään valmentavana – tähän se ei tehnyt. Ensi askel selviytymisen tiellä on itsensä hyväksyminen sellaisena kuin on. Ohjelmassa käsiteltiin sosialista näkökulmaa, mutta siinä unohdettiin vuorovaikutuksen dynamiikasta kaikkein tärkein, eli se miten vuorovaikutus käytännössä toimii. Vuorovaikutuksessa on aina läsnä enemmän kuin kuvitteli – se on mutkikasta. Kahden henkilön tavallisessa vuorovaikutuksessa on läsnä se, "mitä minä olen", "mitä minä luulen olevani", "mitä sinä luulet minun olevan", "mitä sinä olet", "mitä sinä luulet olevasi" ja "mitä minä luulen sinun olevan". Jotta vuorovaikuttus olisi realistista, täytyy tietää millaisia odotuksia tai käsityksiä muilla ihmisiillä voi itsestä esimerkiksi koon vuoksi olla. Täytty olla tietoinen myös omista odotuksistaan tai asenteistaan muita kohthaan sekä täytyy olla itsenuntemusta, jotta voi tarvittaessa oikaisata muita. Kaikki uskomuksethan eivät ole toisia, eivätkä ne muutu toisiksi vain siksi, että näin joku uskoo tai luulee.

Teija

Kirpputori

Myydään

Miesten Umberto club kengät, nro 50, leveä lesti, hinta 15 €. Kengät ovat vähän käytetty.

Soita 050 332 2598 / Birgitta.
birgitta.johansson@1posti.net

Lukijat kertovat, että ...

Heippa.

Lähettäkö tietoa jäsenyydestä, kiitos. Kenkäasian tuli taas ajankohtaiseksi, kun etsin turhaan kauniita kesäsandaaleja. Ihania kenkiä oli kaupat pullolla (jos on koko 37-38) ja myös halpoja löytöjä alesia. Itseni pitää ostaa vaikka kuinka kalliit, jos vain joskus sattuu löytämään jotain sopivaa. Nyt ostin välttävästi sandaalit lasten osastolta. Kengänkokoni on 33-34. Tyttäreni voi onneksi ostaa jo koko 37 (11-vuotiaana). Terveisin Anne

Kansanuskomus:

"Jos lasta nostaa korvista joka syntymä-päivä, se kasvaa paremmin".

Pientä matkailua

Siltä varalta, että joku aikoo käydä Haworthin pappilassa Yorkshiresä, Englannissa, pitääkääpä mielessä Charlotte Brontén kengät.

"Museon kiertämisessä vierähti runsaasti aikaa, sillä kiinnostavia esineitä ja mielellensi tietoa sisältävät huoneet vangitsevat vierailijan huomaamatta. Vieni pitkän toivin hämmästyksestä typertyneen Charlotte huoneessa olevan lasivitriinin edessä: sen sisällä oli Charlottelle kuulunut kenkäpari. Pelkät vanhat kengät nyt tuskin ketään heiluttavat, mutta nämä kengät olivat joitain uskomaton. Pienistä käsistään ja jalostaan yleilillä Charlotte ei ollut syöttä ylepeä, mikäli vitriinissä olevat, noin viisi senttimetriä kapeat ja viisitoista senttimetriä pitkät kengät todella mahtuivat miellyttävästi hänen jalkaansa. Ihailua herättivät myös hänen siskosten pikirikkitset käsini kirjoittamat kirjat mielikuvitusvaltakunnistaan." (Mari Meriläinen Keskipohjanmaassa 30.7.00)

Korokeistuin suojaa lasta

Amerikkalaistutkimuksessa todetaan, että leikki-ikäisillä lapsilla, jotka käyttävät istuinkoroketta tai turvaistuinta, on 59 prosenttia pienempi riski vahingoittua auto-onnettomuudessa kuin pelkästään turvavyötä käytävillä kavereillaan. Koroitettu istuinen mahdollistaa sen, että turvavyö suojaaa lapsen koko kehoa. Arvioiden mukaan vasta noin 10-vuotias lapsi on tarpeeksi pitkä käytämään pelkkää turvavyötä. Tutkijat toteavatkin, että lastenlääkärit ovat omalta osaltaan tärkeässä asemassa muistuttamassa vanhemmia korokeistuimen tarpeellisuudesta. ESS 8.6.2003-08-05

Työturvallisuutta

Työturvallisuusasiat ovat jälleen olleet tapetilla yhdystyksemme jäsenistöllä. Sopivia suojaajia ei ole löytynyt, vaikka EU-työsuojuelirekkiivisissä Annex II:ssa on mainittu että suojaajia tulee olla molemmille sukupuolille ja vieläpä sopivan kokoisia kaiken kokoisille.

Lian suuret mutta paksulla sopivat suojaajalajeet löytyi kokoa 34, mutta isot eivät ole löytäneet mitään. Tässä kommentteja ja kirjeenvaihtoa asian tiimoilta:

Olin yhteydessä mm. työsuojuelupiireihin, työterveyslaitokseen, sekä Nottinghamin yliopiston työsuojuelinstituuttiin mitä kautta oli saatavissa suunnittelijoiden käyttämää Adulldata – kirja, johon on kerätty kokonaisista aikuisista. Tätä kirjaa ja mm. Human Scale – sarja käytetään yleisesti suunnittelijoiden apuna suunniteltaessa mitä tahansa esineitä, tiloja, tms.

"En ole tietoinen erikoiskokoisten ihmisten mittatiedostojen olemassaolosta, luluun etä heidän pitäisi arvioda mittatietojaan olemassa oleviin tiedostoihin, vaikkakin ääripituisten mitat eivät ehkä olisikaan tarkkoja... On hyvä tietää että on joitakin jotka yrittävät vaikuttaa pitkinen ihmisten intresseihin (tietysti myös lyhyiden!). Olen itse 194 cm pitkä ja minulla on ongelman vaatteiden, autojen ja muiden tavallisten asioiden kanssa... Kiitos ja terveisilä, Stuart Smith", kirjoitti erikoistutkija Nottinghamista

"Valitettavasti minulla ei ole erityis-tietoa erikoiskokoisten turvajalkineiden valmistajista. Pienimmät (koko 34) ja suurimmat (koko 49) vahvistetulla kärjellä varustetut turvajalkineet löytyivät omalla haullani ruotsalaisen Arbesko Ab:n Stålex-mallistosta (edustaja Suomessa Pr-Comm Oy, asiakastukihenkilö kirsi.kenakkala@pr-comm.fi). Malleissa oli lisäksi tarjolla erikoisleviteä lestejä. Jalas ja Sievin jalkine ovat eräättä merkittävät valmistajat. Heiltä voisi tiedustella asiasta (ehkä jo olettekin).

Työnantajalla on velvollisuus työturvallisuuslain (738/2002) 15 §:n perusteella hankkia ja antaa työntekijän käyttöön erikseen säädetty vaatimukset täyttää ja tarkoituksenmukaiset henkilösuojaajimet, ellei mm. tapaturman vaaraa voida riittävästi välttää tai rajoittaa työhön tai työolo-suhteisiin kohdistuvilla toimenpiteillä. Henkilösuojaainten hankintakustannuksista vastaa työnantaja. Työntekijä voi käyttää myös omia suojaajia korvausta vastaan ja kustannusten jaosta voidaan sopia, jos tt voi käyttää jalkineita työpaikan ulkopuolella. Henkilösuojaainten hankinnan ja käytön (Vnp 1406/1993) tulee perustua työn ja työpaikan vaarojen arviointiin (em. tturv-laki 10§) sekä saatavilla olevan suojaajien suojuominaisuksien arviointiin

(Vnp 1407/2001)

Työturvallisuuslain (738/2002) 8 §:n perusteella työnantaja on tarpeellisilla toimenpiteillä velvollinen huolehtimaan työntekijöiden turvallisuudesta ja terveydestä työssä huomioiden mm. työntekijöiden henkilökohtaisiin edellytyksiin liittyvät seikat. Tämän pykälän **velvoitteita täytettäessä on kuitenkin huomioitava myös käytettävissä olevien vaihtoehtoisten turvallisuustoimien kustannukset ja tekniset toteuttamisedellytykset.** Käytännössä siis työnantajan tulee kaikin mahdollisin keinoin pyrkiä järjestämään esim. tietyn kokoisia tarpeelliseksi katsottuja (vaaran arviointi) suojaajalajeita, mutta esim. mikäli teoli suus ei "pysty" sellaisia tuottamaan (kustannukset/tekniset edellytykset), ei sitä voida vaatia työnantajaltaan. Silloin tulee pyrkiä löytämään jokin muu keino estää jalkojen vahingoittuminen.

Jos tehdään "omat" (ei EU-hyväksytyt) jalkineet ja jotain sattuisi, voisi vastuuseen joutua työnantaja, mikäli hän on tietoisesti niiden käytön sallinut tai jalkineen valmistaja/maahantuojat/käyttöön luovuttaja, sillä perusteella, että valmistamansa henkilösuojaimet eivät täytä ao. jalkineelle säädettyjä turvallisuusmääräyksiä ja hän on ne silti käyttöön luovuttanut.

Työnantaja on vastuussa myös silloin, jos hän ei ole osoittanut työntekijän käyttöön tarpeelliseksi katsottuja turvajalkineita ja jalkineettomuudesta aiheutuisi tapaturma.

Moninkertaisten teettämiskustannusten vaativimseen työnantajalta työturvallisuuslain perusteella täytyy löytyä riittävät perusteet tehty vaaran arviointi osoittaa jalkineiden tarpeen, suojaajimet ovat suojuominaisuksiltaan työhön soveltuvat ja niistä annettujen turvallisuusmääräysten mukaisesti valmistetut, pelkästään työhön tai työskentelyolo-suhteisiin kohdistuvilla toimenpiteillä ei päästä työturvallisuuslain mukaiseen minimitasoon, jalkineiden teettämisestä on työnantajan kanssa sovittu etukäteen jne.).

Työsyriintää on rikos, johon voi syrjistää työnantaja tai työnantajan edustaja. Eli em. oikeushenkilöt ovat vastuussa työsyriintätapauksessa.

Työsyriintää on, kun työnantaja tai työnantajan edustaja asettaa työnhakijan tai työntekijän ilman työhön liittyvä painavaa ja hyväksytyä syytä epäedulliseen asemaan, esimerkitapauksessa tämän koon perusteella. Se ovatko syyt epäedulliseen asemaan asettamisesta olleet riittävän painavat ja hyväksyttävät määritellään viimekäessä oikeudessa (Työsopimuslaki 55/2001, 2 luku 2 § ja rikoslaki 39/1889, 47 luku 3§).

Työntekijällä on työturvallisuuslain muukaan velvollisuus noudattaa työnantajan hänelle antamia määräyksiä ja ohjeita ja velvollisuus huolehtia omasta ja työtovereidensa turvallisuudesta. Tämän perusteella hänen täytyy käyttää työnantajalta

saamiensa ohjeiden mukaisesti hänelle osoitettuja

henkilösuojaajia. **Työntekijällä ei ole velvollisuus hankkia itselleen / teettää itselleen suojaajia.** Mikäli työntekijällä ei vahingon sattuessa olisi esim. turvajalkineita tai jos hän käyttäisi "itse teetettyjä" turvajalkineita ja jotain sattuisi, ei työntekijä joudu siitä vastuuseen. Työnantajan työturvallisuusmääräysten laiminlyönnin suuruutta voi kyllä lieventää se, jos työntekijällä ei olisi tuolloin ohjeiden mukaisesti käytössä hänelle osoitettuja turvajalkineita.

*Tuija Hirvi
työsuojueliusinööri
Uudenmaan työsuojuelupiiri*

Suurempia kokoja (47-51) on saatavissa (tai ainakin on ollut) Norjasta. Firman nettiosioite on www.formasko.no. Yritin äsken ottaa yhteyttä, mutta palvelin ei toiminut. Anhan tarkemmat yhteystiedot, jos et saa yhteyttä.

Olen aiemmin keskustellut Maiju Havisen kanssa pieni- ja isokenkäisten ongelmissa. Valmistajien ongelmana on pienet valmistuserät, joita varten ei kannata valmistaa valumuotteja. Ts. valmistuskustannukset nostavat tuotteen hinnan erittäin korkeaksi ja työnantajat eivät suostuosaillumaan kustannuksiin. Isojen ja pienten jalkineiden markkinointi ei ilmeisesti toimi tehokkaimmalla mahdolilla tavalla. Olen ymmärtänyt, että *Pieni- ja Isokenkäiset ry:llä on yhteyksiä vastaanviihjäydestöihin Euroopassa.* Olen miettinyt voisiko näitä yhteyksiä käyttää markkinointikanavina, jos joku turvajalkinevalmistaja kiinnostuisi isoja ja pienten kojien valmistuksesta hiukan suuremmassa määrässä.

Myös Suomen Työsuojuelualan Yritysten Liitto (STYL) ja European Safety Federation (ESF) sekä kansalliset työsuojueluviranomaiset voisivat toimia luonnollisina tiedonvälityskanavina.

Valmistajilla ei uskoakseni ole sinäsä mitään asiaa vastaan, jos tuotteiden valmistus on taloudellisesti kannattavaa. Mutta valmistajat eivät halua laajentaa kokoalueita ennen kuin ovat varmoja, että toiminta on kannattavaa. Toiminnan käynnistäminen on työlästä, muttei mahdotonta. Palataan asiaan.

Tarmo Mannelin

Työterveyslaitos, fysiikan osasto

Hei, Arbesko Ruotsissa valmistaa turvajalkineita **kokoja 34-47.** Suomessa yhtiötä edustaa Pr-comm. Nettiosioite: www.Pr-comm.fi. Tiedustelut:

Kirsi Kenakkala, puh. 09-8531 600 tai Kirsi.Kenakkala@pr-comm.fi.

Hei, valitettavasti pienempää kokoa kuin 35 ei löydy.
terveisin
Mervi Heinonen
Karske OY

Hei! Meillä ei valitettavasti ole turvakenkiä noin pientä kokoa. Koot alkavat 35:sta. Naisten kenkiä löytyy Jalakselta kokoont 42 saakka. Lähetin viestisi tavaran toimittajilleemme eli :Jalakselle ja Sieville ja toivon heidän vastaan teille kun tietäväät paremmin valmistamistaan tuotteestaan. Ystävällisin terveisin. Saily Suvanto, Malkit

Hei, Valmistamme turvajalkineita **kokoja 35-49**, valitettavasti ei löydy kokoa 34. Valmistamme pohjat valamalla, ja **koska valmuuotit ovat hyvin kalliita ei niitä kannata teettää kokoa jota myydään vähän.** Pieni ja isoja kokoja on helpompi valmistaa tehtaassa jossa tehdään kenkiä liimapohjalla. Erikoiskengästä kuten turvajalkine kysytään harvoin pienempää kuin 35 tai suurempaa kuin 49.

Terveisin Ritva Jokipii Jäljas

Kiitos tiedustelusta,
pienin koko turvakengässä on 35 ainakin tällä hetkellä,
terveisin

Sievin Jalkine Oy / myynti

Hei!

Turvakenkiemme kokoasteikko on **35 - 47**. Useimmat työjalkinemallimme on tarkoitettu sekä naisille että miehille ja kokoasteikko on hieman mallista riippuen 34/35 - 47/48. Malleihin voitte tarkeimmin tutustua sivuillaamme www.laja.com
Ystävällisin terveisin
Laitosjalkine Oy
Outi Kilponen

Toit mielenkiintoisen näkökulman työturvallisuusasioihin. Asiasta on itselläkin hieman omaa kokemusta, koska olin edellisessä työpaikassani päätoiminen työsuojuelpäälliikkö. 700 henkilön yrityksen mahtuu paljon erikokoisia ihmisiä.

Viestissäsi oli muutamia kysymyksiä. Yritän vastata niihin parhaan kykyni mukaan.

1) Miksi turvallisutta edistävissä asioissa ei tämä aspekti tule otetuksi huomioon?

Uskoisin, että tähän on vaikuttanut lähhinnä kaksi näkökulmaa. Ensimmäinen onse, että turvallisuuden kehittyminen on ollut todella voimakasta vasta viimeisten kahden vuosikymmenen aikana. Nykyään vaaditaan suojaainten käyttöä monissa tehtävissä ja tämä on tietysti lisännyt kysynnän tarvetta.

Toinen näkökulma on varmaankin se, että **suojaainten valmistajilla ei ole riittävästi tietoa ongelmasta.** Väitän, että mikäli esittämäsi luvut pitävät paikansa, niin markkinoilla on riittävästi syntää sekä pienikokoisten että isokokoisten suojaainten tuottamiseen. **Ilmeisesti valmistajat eivät ole vielä "heränneet" todellisuuteen.**

Muistelen, että esim. suomalainen vaa-teellisuus käyttää n. 20 vuoden takai-

sia mittatietoja suomalaisista ihmisiä. Käsittääkseni asiasta on valmisteilla uusi tutkimus, missä selvitetäisiin suomalaisien ihmisten todelliset nykyaiaka vastavat mittatiedot.

2) Onko se riittävä syy irtisanomiseen? Tähän on vaikea ottaa kantaa, koska en ole lakimies, eikä minulla ole työnkuvali puolestaan mitään "oikeuksia" tulkitta laikia. Annan kuitenkin oman varovaisen arvion asiasta. Suomessa henkilösuojaajien valinnasta ja käytöstä työssä on annettu valtionneuvoston päätös 1407/1993. Se edellyttää, että suojaimet hankitaan työpaikalla tehtävän arvioinnin perusteella. Mikäli työpaikalla ei tapaturman tai sairastumisen vaaraa voida torjua työn organisoinnilla tai työolo-suhteisiin kohdistettavilla suojeleutoimenpiteillä työnantajan on hankittava työntekijän käyttöön henkilösuojaimet.

Oman logiikan mukaan, mikäli työ vaatii turvajalkineiden käyttöä, niin työnantajan on hankittava ne työntekijän käytöön eli se ei ole riittävä irtisanomisperuste.

Löydät lisätietoja asiasta esim. työsuoje-lun tietopankista kts. osoite <http://fi.osha.eu.int/> ja sen jälkeen klikkaa

- 1) hyvä käytäntö (oikea sivusta)
- 2) ohjeita, oppaita ja työkaluja
- 3) henkilösuojaisten käyttö ja valinta suomessa pdf-muodossa.

3) Toivot, että asioihin kiinnitetään huomiota ja olette käytettävissä tietolähteitä.

Esittämäsi asia on todella ongelmallinen ja mielenkiintoinen. Minulle tuli heti 2 ideaa, joita kautta asiaa voitaisiin viedä eteenpäin.

1) Mikäli asiasta ei ole Suomessa tehty asianmukaista selvitystä tai tutkimusta, niin mielestääni tässä olisi loistava aihe. Tutkimuksen tuloksia voidaan varmasti hyödyntää tuomalla asiaa esille suoja-valmistajille.

2) Suomalaiset suojaivalmistajat ja -maahantuojat ovat järjestäyneet Suomen työsuojuelualan yritysten liitto ry:ksi (STYL, kts. www.styl.fi). Sen jäseninä ovat kaikki merkittävimmät alan yritykset Suomessa.

Ongelman esittäminen heille pitäisi, ainakin periaatteessa, tuoda markkinoille uusia suojaavilaineitä. Uskon kuitenkin, että he tarvitsevat tätä fakta-tietoja sekä ongelman laajuudesta että kysynnän tarpeesta.

Terv.

Mika Santonen
Ohjelmapäällikkö

Työturvallisuus kohti maailman kärkeä - työtapaturmaohjelma 2001-2005
Työturvallisuuskeskus

Työ siis jatkuu mahdollisesti tutkimusasioiden tiimoilta, mm. työsuojuelurahastolta anottavalla projektirahalla, kansainvälisen projektin kautta. **Tässä on myös yksi syy Euroopan pitkien yhdistysten kanssa pidettäviin palavareihin ja tapaamisiin. Kaikissa Euroopan maissa ollaan samassa eriarvoisessa tilanteessa erikoiskokoisten ihmisten kanssa.**

Paljon on kyselyt opiskelijoiden tilannetta. Mistä hankimme keittöala tms. opiskelevale nuorelle erikoiskokoiset turvakegät? Kuka maksaa viulut? Sosiaalitoimistossa emme ehkä olekaan vammisia... vai onko meillä oikeutta vaatia?

Kyllä on! Se mikä harmittaa on myös se, ettei lyhyillä pienillä ihmisiillä ole omia järjestöjä – ainoastaan lyhytkasvuisilla. Herädän kanssa yhdessä voimme kuitenkin ajaa asioita eteenpäin, kuten myös muidenkin vammaisjärjestöjen. Siitä huolimatta, että monikaan meistä ei ole vielä vammainen. Olemme vain toimintarajoitteisia, joilla on kuitenkin samat oikeudet yhdenvertaiseen kohteluun.

Mikäli yhdistyksemme jäsenissä on juristeja tai muita työsuojuelasioiden kanssa tekemisissä olevia ihmisiä, toivomme apua ja yhteydenottoa!

Liisa

Tervetuloa Baseliiin 16.-23.5.2004 Euroopan pitkien Treffille!

Tutustu Baselin tarjontaan webbisivulla www.klm-schweiz.ch . Ohjelma on osittain vielä muuttuvassa vaiheessa, mutta päälinjat ovat jo selville. Perinteisesti ohjelma on ollut jopa koko perheelle sopiva, ja mukana on aina ollut muutamia teinejäkin vanhempien osallistujien hellässä huomassa kokeilemassa siipiäin.

Yhdistyksellemme on esitetty virallinen kutsu, erityisesti nuorille jäsenille. Myös lyhyemmät ovat tervetulleita pitkien kutsuja. Pituusraja naisille 180cm, miehille 190cm.

Jos olet kiinnostunut lähtemään, niin ilmoitahan netin kautta Joannalle, Miialle tai Liisalle tai pirauta toimiston numeroon 09-222 7184 tai 040-592 2001.

Varoittava tarina

Yhdistykseltämme on kysytty usein kokemuksia pituushoidosta, lähihinä pituuskasvun rajoittamiseksi. Jonkin verran kasvun lisäämiseksi.

Mikäli sinulla on kommentoitavaa tai kerrottavaa ja muiden kanssa jättää tietoa hoidosta tai hoitamatta jättämisestä, olemme kiinnostuneita asiaan liittyvistä kirjoituksista. Monelle on ollut traumaattista kokea pituuskasvun jatkuva ihmetelyä, vaikka on tuntenut olonsa varsin mainioksi aikaisemmin.

Kirjoitus on vapaa käänös TPS GB&L:n jäsenlehden 6ft artikkelista kesällä 2003.

Kuten monet pitkät ihmiset, olin pitkä myös lapsena. Neljän vanhana olin jo 120-senttinen ja koko lapsuuteni olin pidempi kuin sisarukseni samanikäisän. Se oli hauskaa. Isäni oli 6'5"(n.198cm), äiti 5'8"(n.170cm) ja päätin jo viiden vanhana kasvaa reilusti yli 180-senttiseksi. Samanikäisenä tosin siskoni halusi tulua jumalaksi. Olen ollut 138 cm lähes koko ikäni, mutta hinta siitä on ollut liiankin kova. Haluan vanhempieni kanssa jakaa tämän tarinan varoitukseksi muille joilla on pitkiä lapsia. Voin vain kertoa oman tarinani.

Kun olin 9-10, perheläkärini huomasi hurjan kasvuni, ja ehdotti, että sitä pitääsi tarkkailla. Emme koskaan olleet ajatelleet, että pituuteni saataisi olla potentiaalinen ongelma. En tiennyt miksi, ja sain lähetteen keskussairaan lastenosastolle. Kerran vuodessa menin tutkimuksiin – punnitukiin ja mittaukseen, sekä röntgeniin.

Ollessani 12 (silloin olin 5'8", ja kasvoi 3-4 tuumaa vuodessa). Hoitava läkäri alkoi olla huolestunut kasvustani ja ennusteestani. Olin täysin kehittynyt ja valmis puberteettiin, mutta jostain syystä lopullinen käynnytys oli mennyttä sekaisin ja tulisin kasvamaan aina pidemmäksi ja pidemmäksi. Lääkärin mukaan oli aika aloittaa lääkehoito, jolla käynnistettäisiin pubertetti, mikä loptettaisi kasvuni. Äiti oli huolestunut siitä miten pituus vaikuttaisi elämään. Itse kuitenkaan en halunnut koskettavan kroppani. Tilanne päättiin tarkistaa 5 kk:n päästää.

Äskettäin äiti löysi kirjeenvaihtoa konsulttiin kanssa, joka yritti antaa hänen kaikki faktat ja oletusarvon pituuteni kehittymisestä, joka olisi 5'10 1/2' – 6'(<183cm).

Suraavaan tapaamiseen mennenä olin kasvanut 2", ja konsultti arvioi minun kasvavani 6'3"(193cm) pituseksi. Hänen mielestään lääkehoito olisi pitänyt aloittaa kuukausia sitten, ja jättäminen nän myöhään saattaisi johtaa vakaviin seuraamuksiin. Äiti alkoi olla hyvin vakuutunut. Molempien ollessa niin varmoja,

painosuksen alla suostuin hoitoon. Kirjeenvaihdon mukaan kasvaisin 5'10 1/2' – 6,3 pitkäksi, eli keskimäärin 6'1".

Sivuoireita

Minua varoittetiin lääkeistä – voisivat tehdä pahoinvoivaksi alussa. Otin ensimmäisen annoksen illalla. 6 kpl "ethinyl oestradidol" -estrogeeniä päivittäin, sekä 2 kpl progesteroneenia 5 päivän aikana 4 viikkoa. Seuraavana iltpäivänä klo 5 olin kamalan kipeä, oksentelin joka vartitunti monen tunnin ajan. Äiti antoi pahoinvoitintiläkettä, joka sai olon jokseenkin siedettäväksi.

Ihmelleen, miksemme lopettaneet siihen. Noihin aikoihin sivuoireet olivat vain sivuoireita, ja se siitä. Ei tiedetty, että lääkkeet voivat parantamisen lisäksi vahingoittaa. Lääkäri oli varoittanut mahdollisuudesta saada lievää pahoinvoittia niin ohimennen, että ajattelimme sen olevan vain ohimenevä. Nyt ymmärrän ruumiini vastustaneen ainetta, ja toivon että olin kuunnellut sitä tarkemmin. Äiti oli huolestunut ja empaattinen, mutta jatkoi lääkkeiden ottamista pahoinvoititablettien avulla joka ilta.

Muutokset minäkuvaan

Tuli muita pidempiaisia seurauksia. Kukaan ei selittänyt minulle mitä tapahtuu, kun pumpataan täyteen sekishormoneja, vaikkakin perheläkäri naureskeli äidilleni, että "hän varmaan etsiskelee minua kaduilla joka ita". 12-vuotiaalle katolisessa ympäristössä kasvaneelle yhtäkkinä voimakas seksidravi oli jokseenkin häiritsevä kokemus. Siitä ei voinut puhua kellekään, eikä tosiaankaan tehnyt nuoruutta yhtään helpommaksi.

Viesti, jonka sain kokemuksesta oli kauaskantoinen, erityisesti kun se tuli niinkin tärkeässä elämän kehitysvaiheessa. Yhtäkkiä tuli sellainen asia kuin olla liian pitkä, ja kasvamisen merkitsi sitä, että minulla oli jotaan pahasti pielessä, jotaan, joka tarvitsi näin epäiletyttävän hoidon korjatakeen asian. Kun vihdoin lopetin kasvun 6", tuntui se siltä, että se juuri ja juuri on muiden mielestä vielä hyväksytävä asia, mutta lisäpitius ja koko tekisivät minut epänaiselliseksi friikiksi. Asian teki epäilemättä vielä vaikeaksi se, että joinakin aikoja elämässäni olen ollut ylipainoinen. On kestäänyt yli 20 vuotta elämästäni tajuta mikä perustava vaikutus asialla on ollut minäkuvaani, ja aloin muovata ajatuksiani siitä.

Terveysevaikutuksia

Suurin vaiketus on ollut terveyteeni. Hyvin vähän aikaa hoidon aloituksesta olen kärsinyt heikotuksesta, mistä syystä olin koulusta pois viikkoja. Jos vilustuin, kauduin sänkyyn täydellisesti. Muutama kuukausi myöhemmin olin poissa suurimman osan lukukautta hermokuumetyyppisen sairauden vuoksi, fraasi jota käytettiin krooniseen väsyämysoireyhtymään. Makasin sängynssä liian heikkona lukeakseeni, selittämättömässä kolotuksissa eri puolilla ruumistani. Puoli vuotta myöhemmin aloin pyörtyillä jos piti seisoa pitkään tai liikkua. Siskoni muistee minun olleen teini joka on aina väsynyt

ja haluton.

Hämmästyttävintä on se, ettei kenellekään juolahtanut mieleen etttä terveyson gelmat saattoivat johtua lääkeistä. Myöhemmin olen lukenut, että hormonit saattavat heikentää immuunisysteemiä ja tilannetta haittaa myös sen ikäisille annettavat rokotukset (mm. rubella). Tai minulla sattui olemaan kemiallinen vastustus näitä lääkeitä kohtaan. Jatkoin lääkitystä 6 kk, joka tapauksessa pidempään kuin alun perin oli tarkoittettu, sillä lääkärin mielestä lääkitys oli aloitettu liian myöhään. Kasvuni hidastui 5'113/4' pituudessa, ja kasvoi viimeisen neljännestuumani useiden vuosien aikana. Ennen pitkään terveyteni palasi, muttei koskaan siihen mitä se oli ollut.

Parannus löytyi

Sain nielurisatulehduksia aina kun koulussa oli kokeita – ne leikattiin ennen kirjoituksia. Tulin hypoglykeemiseksi ja sain paljon lisäpainoa. Yliopistossa sain kuukausia kestäviä heikotusjaksoja, joista selvisin. Kun aloin syödä ehkäispillereitä (enemmän estrogeeniä ja progesteronia) Yliopiston jälkeen, asiat alkoivat mennä todella hullusti. Seuraavien vuosien aikana oli aina jotain: flunssia jotka eivät lähteneet, keuhkoputken tulehduksia, astmaa, vyöryusua, toistuvia ientulehduksia, sammasta, migreeniä, kyhmyjä, lievä depressioita, enterovirusta ja sen jälkeistä heikotusta. 4 vuoden töissä olon jälkeen jouduin siirtymään 4-päiväiseen viikkoon selvitäkseni.

Vuosi myöhemmin puhkesi krooninen väsyämysoireyhtymä, jonka lisäksi fibromyalgia (kivulias sidekudosreuma). Saistui kunnolla ja saavutin pisteen, jossa en enää kyennyt hoitamaan itseäni. Vanhempani olivat sankareita: he ottivat minut asumaan luokseensa, hoitivat minua (tuskin pystyin edes istumaan ja kävelemään), ja tukivat minua kriittisänä alkuperäkin, jolloin etsittiin tapoja saada minut parempaan kuntoon. Otin lopulta ohjat omiin käsiini parantuakseni ja, ja aloin löytää tapoja jotka auttoivat. Onnistuin pääsemään kotiin muutaman kuukauden päästä ja aloin työkennellä huomattavasti lyhyempiä tuntimäärää kuin aiemmin jo alle vuoden päästä. Tästä on jo 6 vuotta ja useita luonnollisia hoitoja sitten. Suurimman osan aikaa olen voinut työskennellä 4-päiväisiä viikkokoja, vaikkakin se on ollut rankkaa. Työskentelen julkisella sektorilla ja olen ollut uskomattoman onnekas työnantajani suhteeseen. Olin taas pois töistä suurimman osan vuotta 2001, mutta kiitos uuden amerikkalaisen hoidon, olen uskoakseni matkalla täydelliseen parantumiseen.

Ilmeisesti on useita eri tekijöitä joista tulee samankaltaisia oireita kuin minulla. Kaikki kuitenkin vahvasti epäilemme, että kaikki alkoivat lääkeistä joilla yrityttiin lopettaa kasvun. ehkä niillä oli puolustusjärjestelmään vaikuttavia tekijöitä, tai oli kemiallinen yliherkkys niillä. Jos olisimme tienneet silloin, niin tämä vaikuttaisi huonolta hinnalta terveyden suhteeseen siinä, että kyseessä oli vain tuuma vähemmän pituutta.

...jatkuu sivulla seuraavalla sivulla.

...jatkuu edelliseltä sivulta

En tosin tiedä suosittelaanko tämänkaltaisia hoitoja enää, mutta tässä on joitakin nevoja jos olet koskaan kohdannut samankaltaisia tilanteita joko itse tai lapsesi kautta.

- anna lapsesi itse päättää häntä koskivista asioista ilman painostusta ja etsi kaikki tieto mahdollisista seuraamuksista päätkösen pohjaksi.

- Mieti onko "ongelma" todellakin ongelma – kuinka paljon se haittaa lastasi jos hän on erilainen kuin muut?

- Etsi muita ihmisiä jotka ovat käyneet läpi saman tien, ja katso miten se on vauuttanut heihin.

- Jos lapsesi päätyy hormonihoitoon, keskustele ravintoterapeutin kanssa kuinka immuni systeemiä voisi vahvistaa: hyvä dieetti lisätynä vitamiineilla, mineraaleilla ja probiooteilla saattaa vaikuttaa valtavasti.

- Puhu asiasta: tarkista mitä on tapahtumassa, kuinka lapsi voi fysisesi ja psykisesti. Jos lapsella on vahva fysinen reaktio, kuuntele heidän krooppansa ja lopeta hoito.

Ann-Marie Grafton

Terveys

Lenkkikenkää ei enää voi valita pelkästään koon ja istuvuuden mukaan

Tuet

Yli puolet suomalaisista tarvitsee jalkateen sisäsyräjää korjaavan tuen kenkäänsä. Viitisen prosenttia tarvitsee ulkosyrjää korjaavan tuen. Vajaat 40 prosenttia voidaan enää lukea normaalijalkaisiksi.

Jäykä syö löysän

Uudesta juoksukengästä on kehkeytynyt huomattavasti tuetumpi ja jäykempi. Tuilla ja kiertojäykisteillä estetään jalan kiertyminen sisäänpäin lintalleen. Tuki-vahvistettu lajityyppi on tällä hetkellä lenkkikenkäevoluution päähaara. Seurauksena on löysien, normaalijalkaisille tarkoitettujen kenkämallien raju karsiminen.

Huomio päkiään

Toinen syy jäykistetyn kengän yleistymiseen on ikääntyminen. Län myötä jalan holvi madaltuu, jalkapöytä löystyy sekä levenee. Jalan jousto-ominaisuudet vähenevät ja seurauksena on virheellinen kierros. Pelkkä pronaatiotuettu ja kiertojäykistetty kenkä on asiantuntijan mielestä turhan mekaaninen ratkaisu ikääntyville jalalle. Pitäisi kiinnittää huomiota myös päkiän toimivuuteen. Sen tuki – ja jousto-ominaisuudet ovat ratkaisevampia kuin lenkkikenkien valmistajat näyttävät

ajattelevan. Monissa kengissä päkiän rulausominaisuudet ovat heikentyneet pohjan voimakkaan tuennan johdosta. Joissakin malleissa päkiän tuenta on jo hoidettu oikein.

"Jos asiakas haluaa oikean kengän, hänen tulisi tietää nykyistä enemmän jalkansa ominaisuuksista", sanoo vuosia alalla ollut urheiluvälinemyyjä Antero Hukka.

Hukka kertoo jättäneensä muutaman kerran kaupat kesken, kun asiakkaalla oli ilmisvä askellusongelma, mutta hän yritti korjata sitä vääränlaisella kengällä. "Mielestääni myyjällä pitää olla tässä asiassa tiukka moraalii." Jos asiakas ei ole käynyt jalkatutkimuksessa Hukka toivoa, että ostaessa otettaisiin vanhat, kuluneet kengät mukaan. Kokenut myyjä osaa lukea kenkien pohjasta asiakkaan askel-lukseen.

Mikäli esim. normaalijalkainen erehdysessä hankkii kengät, jotka on tarkoitettu sisäänpäin lintallaan olevan jalan oikaisemiseksi, estyy jalkaholvin luonnollinen jousto. Pronaatiotuetaan ei välittämättä voi päällisin puolin havaita. Sitä ei voi tuntea edes kenkiä jalkaan sovitimala. Jos ei osaa kysyä, asia voi tulla esille vasta kuukausien päästä, kun ken-gät aiheuttavat vaivoja. Seurauksena on lihaskireytä, askellusvirheitä ja rasitus-vammoja.

Kuluttaja

"Mistä isopäinen (XL / XXL) löytyisi sopivan pyöräilykypärän? On käytty Etelä-Suomen kaupungit läpi ja suurin tarjolla oleva koko on L. Valmistajat pitäisi velvoittaa tekemään myös isojia kokoja, muuten isokokoisten on pakko lopettaa pyöräily!" Pasi Palmroos, Pirkkala

Vastaus: Valmistajalla toki ymmärretään kysyjän huoli isokokoisten kypäröiden puuteesta. *Kysyntää vain ei kerta kaikkiaan ole tarpeeksi.* Olemme valmistanneet tuolaiset 300 000-400-000 pyöräilykypärää, mutta todella isojia kokoja kysytään vain muutaman kerran vuodessa. "Kun uuden mallin kehittämiskustannukset ovat 50 000-100 000 euroa, niin on selvää, että markkinoilla ei juuri harvinaisia isojia kokoja näy," kertoo Raimo Tiheräinen Epsira Oy:stä

Kypärän muotoilu omatoimisesti ei myöskään voi tulla kysymykseen *ilman*, että turvallisuus oleellisesti kärssi. Kypärän lujuusominaisuudet on suunniteltu juuri siinä käytetylle ainevahvuusille. Nämä esimerkiksi täytteiden tai pehmusteiden poistaminen kypärän suurentamiseksi voi osoittautua vaaralliseksi onnettomuustilanteessa. ESS 24.5.2003

Yhdistyksen ostopaikkalistalta: Pyöräilykypärämerkki Atlas Hard Top, koko XL riittää numeroon 64 asti. Maahan-

tuuja Deleka Oy, 0500-536 412, (02)479 6655. Kypärä lähetetään myös postina. Yhteystieto äsken päävitettä. Kypärän malli on hyvin suojaava, mutta ei juuri kaan "virtavaihainen". Maiju

Mittatilaushuonekaluja

"Olen juuri aloittanut yritystoiminnan ja alan valmistaa erikoismittaisille ihmisille sänkyjä ym huonekaluja. Toimipisteeni on Kangasalan ammattikoulun puualan tiloissa os. Sahalahdentie 22, 36270 Kangasala." Ville Vähänen, gsm 050 532 2423

Naisten isoja kenkiä Irlannista

Hi there. We are an Irish company specialising in Ladies large size shoes. Take a look at our website www.cinderellashoes.ie
Cinderella shoes. Church road, Tullamore, co Offaly, Ireland. Tel: 00353 506 26696, Fax: 00353 506 29955,
Best regards
Gina Hennessy

Vaate – ja kenkäketju Evans Britanniaassa. Kenkiä 42-46 ja vaatteet uk 18-30. www.evans.ltd.uk

Webbisivulta ei kuitenkaan löydetty erikoiskojia, joita on paikan päällä.

Vauvasänky

Pinnasänky Bio Basic vauvalle. 3 pohjakorkeutta: pohja ylimmässä asennossa laita on 30cm korkea, pohja alimmassa asennossa laita on 67 cm korkea. Myy esim. Vauvatalo Johanna, Sammonkatu 6 B, Tampere.P. (03) 2145 155.

Voiko pitkä vauva kiivetä ja pudota 67cm laidan yli? Maiju

Voi. Niin ainakin meillä. Heti kun juniorin kainalot alkoivat lähestyä sängyn laitaa (alle1-v) ja punnertamisen mytäyn peiton avulla alko, laitoinme hänet isompien lasten matalalaitaiseen sänkyyn normaalikorkeudelle ja opettimme peruuttamaan sängystä alas. Jotkut laittavat te navat lattialle nukkumaan matalaan kehikkoon kuten lemmikit ikäään, jos pikkuinen ei opi heti peruuttamaan alas sängystä. Liisa

Skannerista apua

Vasta viidessä suomalaisessa urheiluliikeessä on juoksumattoon litetty jalkakanneri, jolla asiakkaan jalan typpi ja askellusominaisuudet voidaan testata parissa minuutissa. Vain yksi laitteista on kehä kolmosen ulkopuolella. Lähde ESS 8.6.03 Esa Arvekari

Skannereita mm seuraavissa liikkeistä: Megaspot, Helsinki. Megastore, Turku. Export Intersport Suomenajo, Espoo.

Nuoret ja Allianssi

Info ICYE:n kv.vapaaehtoistyöohjelmista

Maailmavaihdon kautta voi lähteä ICYE vapaaehtoiseksi 6-12 kuukaudaksi Aasiin, Afrikkaan, Etelä-Amerikkaan tai Oseaniaan. Vapaaehtoiset työskentelevät pääasiassa sosiaalialalla kuten katulasten projekteissa, lastenkodeissa, vammaisten hoitokodeissa ja kodittomien parissa. Tarjolla on myös ympäristö-, opetus- ja kulttuurialan tehtäviä sekä ihmisoikeus-työtä. Ohjelma on tarkoitettu lähinnä 17-30 vuotiaille. Lisätietoja eri maiden vapaaehtoistyökohteista löydetä www.icye.org sivulta.

Vaihtoehtona on osallistua täysin maksuttomaan EU:n nuoriso-ohjelman EVS vapaaehtoistyöhön EU maissa ja EU:n hakijamaissa. Tähän ohjelmaan voivat osallistua 18 - 25 vuotiaat ensisijaisesti muut kuin yliopistoissa ja ammattikorkeakouluissa opiskelevat. EVS vapaaehtoistyön kesto on 6 - 12 kk.

Ensimmäinen haku ICYE vapaaehtoistyöhöihin sekä ICYE järjestöjen EVS vapaaehtoistyöhön päättyy 15.10. Ohjemat alkavat elokuussa 2004.

Rock against drugs! YAD ry:n 15-vuotiskiertue

YAD Youth Against Drugs ry juhlistaa 15-vuotista toimintaansa järjestämällä valtakunnallisen Rock Against Drugs -kiertueen loka- ja marraskuussa. Kiertueella lavalle nousevat nuoret, osittain vielä tuntemattomat muusikot, jotka kaikki esittävät menevää, ennakkoluulotonta musiikkia.

Kiertueajat ja -paikat ovat seuraavat:
Pe 3.10. klo 21-02 Jyväskylä, Lutakko (Schaumaninkatu 3) Rockin Da North, liput 0 euroa
La 4.10. klo 19-24 Turku, Palatsi (Eerikinkatu 7) Protoni + Vink + Kulture, liput 5 euroa
La 11.10. klo 19-24 Kuopio, Työnlukul (Maaherrankatu 25) Protoni + Vink, liput 5 euroa
Pe 14.11. klo 19-24 Helsinki, Gloria (Pieni Roobertinkatu 12-14) Protoni + Vink + Valtio, liput 5 euroa
Pe 14.11. klo 19-24 Kotka, Nuorisokeskus (Kirkkokatu 22) Guava + Kulture, liput 5 euroa

Kiertueen kaikki tapahtumat ovat pääteettömiä ja ikärajattomia. Konsertteihin myydään lippuja vain ovelta. YAD:n 15-vuotisjuhla vuoden kunniaksi kaikki YAD:n perustamisvuonna eli vuonna 1988 syntyneet saavat YAD:n jäsenyyden ilmaiseksi loppuvuodeksi.

Lisätieto: viestintäpäällikkö Raisa Ojaluoto / YAD Youth Against Drugs ry, puh. 040 512 7378, sähköposti: raisa.ojaluoto@yad.jiop.fi, www.yad.finlandia.net

Kansainväliset kurssit, tapahtumat ja rahoitus

Kv-foorum: YK ja nuoret - kuulemis- ja kumppanuutta

Suomen Nuorisoyhteistyö Allianssi ry:n kansainvälinen foorumi YK-vaikuttamisesta ke 29.10 klo 13-17, Ulkoministeriön lehdistö- ja kulttuuriosastolla Katajanokalla. Käsiteltäviäasioita mm: YK:n yleiskokous 2003, YK:n nuorisopolitiikka, World Youth Forum-rakenne vs. asiantuntijaseminaarit ja globaalit nuorisoyhteistyöt.

Osallistujat: 1-2 edustajaa / jäsenjärjestö / kumppanijärjestö / ministeriö = yht. n. 30 henkeä.

Ilmoittautumiset: **10.10 mennessä:** info@alli.fi, jonka jälkeen osallistujia hyväksytään jonotuslistalta

Lisätieto: Allianssin kv-sihteeri Sami Kontola, sami@alli.fi, 040-900 4881

tästä tietoisuutta vapaaehtoistoiminnan myönteisistä vaikutuksista, edistää liikkuvutta ja koululaisvaihtoa monikulttuurisessa ympäristössä, kannustaa keskustelemaan liikuntakasvatuksen merkityksestä heikommassa asemassa olevien sopeutumisessa yhteiskuntaan sekä kiinnittää huomiota nuorten urheilijoiden ja kilpaurheilijoiden koulutukseen liittyviin ongelmuihin.

Hakuohjeet ja lisätietoja liikuntakasvatuksen teemavuodesta Opetushallituksen www.sivulta osoitteesta <http://www.edu.fi> tai <http://www.oph.fi/info/liiku>

Lisätieto: ohjausryhmän sihteeri, opeusneuvos Matti Pietilä, Opetushallitus, puh. (09)7747 7216

Onko ketää liikunta-alan osaaja yhdistyksessä, joka voisi olla apuna asiassa? Ilmottauduthan toimistoon!

Nuorten akatemia

Mahis-koulutusta aikuisille

Mahis-koulutuksessa annetaan nuorten kanssa työseen toimiville ja vapaaehtoisille aikuisille välineitä toimia ohjaajina vaikeassa elämäntilanteessa olevien nuorten omaehtoisissa projekteissa. Koulutus on osa Nuorten Akatemian Mahis-toimintaa, jolla ehkäistään syrjäytymistä tukemalla nuorten itse suunnittelemaja toteuttamana vapaaajantointia. Koulutuksen käynyt Mahis-tutor voi hakea 13-17-vuotiaiden nuortenryhmiens toteuttamien projektien toimintakuluihin 500 euron suuruista tukea. Vuoden 1998 lopusta lähtien Mahis-projekteja on käynnistynyt 750 ympäri Suomea ja niissä on ollut mukana noin 7500 nuorta. Katso lisää www.nuortenakatemia.fi/mahis.

Leivonmäellä järjestetään Mahis-koulutus 11.-12.10. ja Imatralla 18.-19.10. Koulutuksen hinta on 100 euroa.

Lisätietoja ja ilmoittautumiset: 09-3487 0602, susanna.winter@nuortenakatemia.fi.

Mikäli koulutus kiinnostaa sinua, otahan yhteyttä toimistoon! Erityisesti pääkaupunkiseudun ulkopuolella asuville aktiiveille hyvä mahdollisuus saada välineitä ja ideoita vertasitukitoimin-

Teemavuoteen liittyen komissio myöntää hanketukia teemavuoden tavoitteita toteuttaville paikallisille, alueellisille, kansallisille, ylikansallisille sekä yhteisöläajuksille hankkeille. Euroopan unioni on varannut teemavuoden toteuttamiseen yhteensä 11,5 miljoonaa euroa, josta hanketukiin 6,5 miljoonaa.

Toinen hakukierros on käynnissä ja se koskee hankkeita, jotka on tarkoitus aloittaa 1.1.-30.6.2004 välisenä aikana. Hankkeiden hakuaika päättyy 1. lokakuuta 2003. Tällä hakukierroksella on jaossa 3 milj. euroa. Tukea voidaan antaa mm. viestintään, avustuksina tapahtumien järjestämiseen, joilla tuodaan esiin Euroopan liikuntakasvatuksen teemavuotta ja tehdään sitä tunnetuksi sekä toimintaan, jonka avulla voidaan levittää hyviä toimintatapoja.

Kolmannessa haussa ovat hankkeet, jotka on tarkoitus aloittaa 1. heinäkuuta 2004 jälkeen. Kolmannen haun hakuaika päättyy 1. maaliskuuta 2004.

Teemavuoden avulla halutaan mm. edis-

Meidän kesken

Yhteyshenkilöt:

Helsingin seutu

Iija Ignatiew,
Siilinrinne 17B, 01450 Vantaa
040-5235 523, iija_@yahoo.com

Hämeenlinnan seutu

Tarja Bärn-Fagerlund
Muuraantie 3, 14610 Lepaa
p. 03-6717 016, 040- 5043 900

Kouvolan seutu

Outi Haapamäki
Valtatie 1110, 47200 Elimäki
p. 05-3822 120, 040-5730 855

Lahden seutu

Mikko Virtanen
Kerintie 47, 15500 Lahti
040-580766
mikko.virtanen@teknoware.fi

Lappeenrannan seutu ja Etelä-Karjala

Eija Pönni
Kurjen tie 75 D 37, 53650 L:ranta
040-5619 032

Seinäjoen seutu

Susanna Viljanmaa
Metsolantertie 2 E 25, 60100 Seinäjoki
p. 06-4140 663

Tampereen seutu

Arja Partanen
Kaitavedentie 164, 33680 Tampere
p. 040-7403 544

Turun seutu:

Mervi Nikula
p. 050-5731 406, (02)4380 974

Satakunta:

Timo Forsten
Neitsytpolku 29 as 5. 28100 Pori
040-547 3832 ,
timo.forsten@luukku.com

Tapaamispaijkoja:

Jotta "kenkäiset" voisivat tavata toisiaan, pitäisi meidän / teidän / heidän mennä vaikkapa seuraaviin paikkoihin, aika klo 20- 22 .

Tampereella:

Keskiviikkoltaisin Hämeensilta, tanssiravintola, tai Ilves Night Club, diskon (nuoret aikuiset).

Porissa:

Lauantaisin Punainen Kukko (aikuisen paikka).

Turussa:

Lauantaisin Amarillo.

Seinäjoella:

Lauantaisin Tanssiravintola Cumulus.

Lahdessa:

Keskiviikkona Teerenpeli, rauhallinen seurusteluravintola.

Lauantaisin Old Tramps, diskon kaikenikäisille.

Vaasassa:

Lauantaisin Hullu Pullo, aikuisen paikka.

Helsingissä:

Lauantaisin Marskin baari, sieltä aloitetaan.

Tapahtuu Helsingissä!

Suunnitteilla teatteriretki, leffaretki tms. marraskuussa - **subventoidut liput**. Ehdotuksia näytelmästä tai elokuvasta otetaan vastaan lokakuun loppuun mennessä! Sibelius? Joku näytelmä? Kiinnostuneet ilmoittautuakaa Läisälle toimistoon mahdollisimman pian, niin hankin liput. Seuratkaa nettiä!

Seuraa myös nettiä!

Sivuillamme www.mpoli.fi/koputuksia/ ilmoitamme kaikenlaisia menoja jopa lyhyellä varoitusajalla. Voit myös itse ottaa yhteyden toimistoon jos haluat järjestää joitain mukavia tai ottaa mukaasi muitakin kokoisia omiin menoihisi!

Mikäli haluat kohdennettua tietoa menoista ja mahdollisuksista, tai itse ilmoittaa joitain, lähetäthän nettiosoitteesi rekisteriin ja voimme sitten palvella paremmin!

"Anteeksi, neiti, oletteko isokenkänen?" tai

"Voisitko nousta seisomaan. Kiitos, unohda koko juttu" tai

"Oletpas sinä pitkä/lyhyt, olethan" eivät ehkä ole suositteltavia puheenvaihtoja. Tunnistamisen varmistukseksi voit tilata yhdistyksen merkin ja kiinnittää sen rintapieleesi. Käy solmioneulana, riipuksen ja rintakoruna. Hopeinen kenkä kultaisin pauloin tai pronsinsinen kenkä hopeisain pauloin. Kaunis. Tiedustele: 040 5910 552.

Asiakaspalvelukortti

Jotta lähettemmämme posti jaettaisiin oikeaan osoitteeseen, ole hyvä ja ilmoita yhteystietojesi muutoksesta osoitteella:

Pieni- ja Isokenkäiset ry / jäsenrekisteri, PL 186, 00931 Helsinki,

Palauta myös osoitelipuke, josta virheelliset tiedot näkyvät

Uudet yhteystiedot:

Nimi:

Osoite:

Postinumero:

Postitoimipaikka:

Puhelinnumero:

Nettiosoite:

Yhteystietojen muutoksesta / yhdistyksestä eroamisesta voi ilmoittaa yllä olevan osoitteeseen lisäksi sähköpostiosoitteeseen **koputuksia@mpoli.fi**

Muakuntamatkailijaa tapaamassa

"Huomenta kaikille tasapuolisesti!" toivotteli Eduskunnan puheemies, SDP:n puheenjohtaja Paavo Lipponen leppoisasti hymyillen saapuessaan Kontupisteeseen hyväntuuliseen ensimmäiselle maakuntamatkalle Kontulaan.

Tilaisuuteen oli kertynyt kaikkiaan kolmisenkymmentä järjestö-, yhdistys- ja asukasaktiivia Kontulan, Kivistön, Kurkimäen ja Vesalan alueelta, sekä väkeä mm. Helsingin kaupungin kulttuuri- ja nuorisoaikainkeskuksista. Pöytä oli katettu koreaksi mansikoilla ja muilla herkulla ja videotyki oli viritettynä heijastamaan tietokoneella alueen hienoa valokuvasataa.

Ääneen pääsivät myös asukasaktiivit tuoden esille erityyppisiä huolia. Kivistössä toimistoaan pitävän valtakunnallisen Pieni- ja Isokenkäiset ry:n vpj. **Ari-Jukka Eskelinen** valotti yleisöä erikoiskokousiiden tuomista sosiaalikenällä. Joku epäilikin yhdistyksen asian liittymistä alueeseen - johon Lipponen toteusi jopa vähän ilikurisesti: "Minäkin kuulin siihen yhdistykseen! Kenkäni on koko 51."

Ari-Jukka kertoi, että erikoiskokoinen elinkustannukset ja euron arvo on eri kuin keskkokoisella. "Toimeentulotukea arvioidessa kokoa ei oteta huomioon, vaikka vaatteet ja kengät joudutaan usein hankkimaan jopa toiselta paikkakunnalta tai teettämään, ja niistä maksetaan jopa enemmän veroja. Autot ja asunnot ovat pieniä perheille, suurem-

piin ei ole varaa ja riittävän pitkä sänky ei mahdu ahtaasti mitoitettuihin neliöihin". Ihmisten keskimitta kasvaa koko ajan, ja uudetkin asunnot rakennetaan liian ahtaiksi mitoitukseltaan. Ari-Jukka myös pohti, että eiköhän luonnollisin elin- ja asuinalueet lapsille ja nuorille ole kuitenkin koti, jossa pitäisi mahduta asumaan ja leikkimään myös kavereiden kanssa. Tässä olisi töitä lainsäädännölle ja standardeille. Puheenvuoron jälkeen Lipponen pitkänä kookkaana miehenä itsekin jäi miettelään näköisenä hymilemään, että "Näinhän se on. Enpä minäkään ole näitä asioita tullut näin tarkaan ajatelleksi."

Varsinaisten puheenvuorojen jälkeen Liisa Lavi-Eskelinen esitti kutsun puhemiehelle saapua Tampereelle syyskokoukseen. Paavo Lipponen osoitti kiinnostukensa tulla yhdistyksen tapahtumiin, sillä omatkin kokemukset erikoiskokoisena eivät ole uusia hänelle.

Maakuntamatkailija, puheemies Paavo Lipponen kiitti lämpimästi kaikkia osallistuja vieraanvaraisuudesta. "Olen täällä sitä varten, että vien viestää eteenpäin" sanoi Lipponen vielä lähtiesään kaupungintalolle. Hän kääntyi vielä erikseen kätelemään ja toivotteli iloisesti "Tsemppiä kaikille isokenkäisille... ja pienille kanssa!"

Urheilua

Onnittelut Iija Ignatiewille sekä Suomen joukkueelle upean suorituksen johdosta!

Ijalta tullut viesti heinäkuussa:

"Olin mm. elinsiirron saaneiden MM-kisoissa Ranskassa. Kisat olivat upeat; ava-

jaisissa yli 25 000 katsojaa, 1500 urheilijaa 54 eri maasta jne. Suomen 18 hengen joukkue sai 19 kultaa ja yhtä monta hopeaa sekä yhden pronssin. (itse vain yhden kullan ja kolme hopeaa)."

Iija

Tekniset tiedot

Pieni- ja isokenkäiset ry:n jäsenlehti

Koko: A4, 12 tai 16 sivua

Ilmestyminen: neljä kertaa vuodessa

Painos: 650 kpl (3/2003)

Aineisto lehteen kirjeitse osoitteella:

Pieni- ja Isokenkäiset ry, PL 186, 00931 Helsinki

tai sähköpostilla:

koputuksia@mpoli.fi.

Toimitus voi muokata saamiaan kirjoituksia

eikä vastaa sille jätetystä aineistosta.

Ilmoitushinnat:

1/4 sivun ilmoitus 50 €, toistuvaisilmoitus 34 €.

1/2 sivun ilmoitus 85 €, toistuvaisilmoitus 43 €, sis. yrityksen tiedot/mainos yhdistyksen internetsivulle yhdeksi vuodeksi.

Yhteys ilmoitusasioissa:

Maiju Havinen 03-371 3820 tai 040-591 0552.

Taitto:
Liisa Lavi-Eskelinen

Kuvat:
Klaas
Joanna
Jesse

Painopaikka:
Painokurki Oy, Helsinki 2003

